

Wróg

Znów. Znów. Znów.
Wciąż tak samo.
Sama.
Nikt nigdy jeszcze nie zwrócił
Na mnie uwagi.
Nie mam nikogo. Przyjaciół, czy wrogów.
Moim wrogiem
Nie jest człowiek.
Są nim słowa,
Ich brak.

Czemu tak musi być?
Dlaczego nikt mnie nie widzi?
Czy jestem na tym świecie
Całkowicie sama?
Nie, to jest niemożliwe.
Przecież ciągle widzę
Tłumy
Nowe twarze,
Białe mundury,
Anielskiego wojska.

Oni też mnie nie widzą.
Mówią do mnie, ale nie rozumiem słów,
Jakby ich znaczenie
Nie było przeznaczone
Dla moich uszu.
Czy kiedyś ich zrozumie?
Czy na zawsze będę sama,
płacząca w ciemnym kącie niewielkiego
pokoju?

Ten pokój.
Zwykły, tak samo biały
Jak i cała reszta mojego świata.
Czy jest tu coś
Po za bielą?
Czy jeszcze istnieją inne kolory?
Wszystko straciło barwy.

Zamieszanie, jak iluzja.
Krzyczą.
Do moich uszu dobiega ich krzyk.
Czemu?
Dlaczego zakłócają ciszę?

Cisza... mój następny wróg.
Jest ze mną prawie cały czas.
Idealna w każdym calu.
Pragnie mnie utopić

W swojej otchłani nicości.
Jest bezwzględna,
Gdy zostaję z nią sam na sam.
Zabiera moje serce.
Odłamki mojej duszy.
Patrzy mi w oczy,
A ja chcę krzyżeć
Krzyżeć i uciec od jak najdalej
Od niej.

Uciska mnie.
Więzi.
Wiem, że nie mogę jej tu zostawić.
Nienawidzę jej.
Kocham ją.
Czuję się z nią wolna.
I zamknięta, jak ptak w klatce.

Głupie łyzy.
Znowu płyną.
Nie chcę ich.
To moi wrogowie.
Czuję ich ciepło
Na policzkach.
Chcę je strząsnąć, lecz nie mogę.

Moje ręce.
Moje ciało jest zbyt ciężkie.
Ja żyję,
Czy może wreszcie umarłam?
Śmieją się.
Czyj jest ten śmiech?
Kto się śmieje?
Dlaczego?
To oni. To ja.
Ja, mój własny wróg.
Moje myśli.
Słowa.
Niewypowiedziane.
Dlaczego?

Inna

Zmęczona tym, że
Muszę żyć
Każdym dniem
Myślą
Snem
Muszę być
Silna.
Kurczowo się trzymam
Myśli,
Że nie jestem
Aż tak
Inna.

Słowa

Toniesz
Zabierając każdą
Chwilę
Ulotną.
Nie czujesz już wcale
Nie wiesz już nic.
Bez strachu
Wciąż niżej, głębiej
Odchodzisz
Jak delikana
Mgiełka
Poblask tych ostatnich
Wypowiedzianych
Do mnie słów
Ta para
Z zimnych
Zmarzniętych
Twych ust
Odchodzisz.